

Lluís Permanyer / Joan de Sagarra

Conversa transcrita per Xavier FEBRÉS.
Ajuntament de Barcelona, 1989.
Col·lecció: Diàlegs a Barcelona, 30.
112 pàgines. 12 x 18 cm.

Altre cop són dos periodistes els que conversen sobre Barcelona en aquesta col·lecció ja veterana. Anècdotes, detalls dels que no surten als diaris, moltes dosis d'ironia i fins i tot de sarcasme, noms propis que a vegades queden bé i a vegades no tant, el periodisme i el teatre, la Universitat, la vida quotidiana i el món nocturn dels anys cinquanta i seixanta, de tot trobarà el lector xafarder en aquest llibre. Els periodistes hi trobaran sobretot la versió original de dues carreres periodístiques, una com a militant barceloní i l'altre com a crític de teatre, amb la gent que va saber aprofitar les seves qualitats i amb la gent que els va deixar escapar, amb totes les misèries i grandeses de la professió explicades per dues persones que no tenen pèls a la llengua, però que són uns senyors.

10 años de libertad de información en la radio española (1977-1987)

Rosa FRANQUET i Josep Maria MARTÍ.
Departament de comunicació audiovisual i publicitat de la Universitat Autònoma de Barcelona.
214 pàgines. 15,5 x 21,5 cms. 1.000 ptes.

El departament de comunicació audiovisual i publicitat de la Facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Autònoma de Barcelona va organitzar, durant el mes de març de 1988, unes jornades de debat sobre el tema que recull el títol d'aquest llibre. Les intervencions dels ponents, tots persones vinculades al món de la rà-

dio i la televisió, han estat aplegades ara en un sol volum. Han tingut cura de l'edició Rosa Franquet i Josep Maria Martí, que van coordinar aquelles jornades i que han escrit el pròleg d'aquest llibre. En ell diuen: "L'escassetat d'un repertori bibliogràfic especialitzat en temes radiofònics atorga a aquesta recopilació un valor afegit al testimonial i de resum d'unes jornades i li confereix, almenys així ho creiem, la coherència d'un manual imprescindible per apuntar algunes de les constants que defineixen la situació real de la radiodifusió espanyola i quines són les claus prospectives del seu futur immediat".

La ciutat i la comunicació

Diversos autors.
Joan Anton BENACH, director.
Ajuntament de Barcelona. Barcelona, 1989.
Quadern central núm. 13 de *Barcelona metròpolis mediterrània*.
160 pàgines. 23 x 30 cm.

Ara que la ciutat de Barcelona està assumint un paper capdavanter pel que fa als reptes inherents al final de segle, la importància de la premsa escrita i dels mitjans àudio-visuals adquireix una nova dimensió. A aquest fet ha dedicat *Barcelona metròpolis mediterrània*, publicació trimestral que edita l'Ajuntament, el quadern central de l'últim número de 1989, que s'edita també en forma de separata i amb traducció a l'anglès. Amb una il·lustració molt rica i ben triada i col·laboracions de primeres firmes, s'analitza el paper de Barcelona en el repte comunicacional horitzó '92. Cal destacar l'article de Josep Maria Cadena, "Trenta anys de periodisme pràctic", una bona lliçó de realisme històric aplicada al camp de la premsa, un terreny on sovint la semiòtica serveix per donar una imatge metafísica i deformada del passat.

Al pas dels dies

Ferran BLASI
Dibuixos: Jaume CAMATS
Edicions Rondes, Barcelona, 1989
128 pàgs. 16 x 22 cm. 800 ptes.

Com en una altra obra de l'autor, *El temps d'una pausa*, de la mateixa editorial, que recollia articles, en bona part familiars als lectors de *l'Avui*, els comentaris que componen aquest -"nòtules", els denomina Albert Manent, en pòrtic, reprentent el mot d'Antoni Rovira i Virgili- han sorgit també al ritme de l'actualitat viva, i han tingut ja una primera comunicació amb el públic, en diversos diaris de Catalunya: a més de *l'Avui*, de Barcelona; el *Diari de Tarragona*; *La Mañana*, de Lleida; el *Diari de Girona*, i d'altres.

Barcelona, la construcció d'una ciutat

Jaume FABRE, Josep Maria HUERTAS, Joan GUERRERO.
Editorial: Plaza i Janés.
434 pàgines. 26 x 31 cms. 8.500 ptes.

Tres periodistes van realitzar pel suplement dominical del *Diari de Barcelona*, l'any 1988, un col·leccionable que resumia un segle d'història de la ciutat de Barcelona, enfocada sobretot des del punt de vista del creixement urbanístic i de les formes de vida quotidiana dels seus habitants. Cada diumenge, el fascicle s'arrodonia amb una completa cronologia de dos o tres anys, des de l'Exposició Universal de 1988 fins al moment de l'edició de l'obra. Ara, Plaza i Janés ha reeditat aquell col·leccionable amb una nova compaginació i una millor qualitat de paper. La cronologia ha estat reunida al final i s'ha convertit en una eina utilíssima. S'hi ha inclòs un índex de noms que li dóna encara més utilitat.

De Simenon a Maigret

Josep FAULÍ.
Editorial: Plaza y Janés.
Col·lecció: Lletres catalanes.
180 pàg. 15 × 21,5 cms. 1.250 ptes.

Viatge apassionat a través de la vida i l'obra de l'escriptor belga Georges Simenon, mort l'any passat. Viatge de coneixement i reflexió sobre la rica pregona de matisos humans de l'univers del creador del personatge de l'inspector Jules Maigret. *De Simenon a Maigret* parteix de la situació d'un lector davant una obra immensa, que es produeix en situacions, circumstàncies i èpoques diferents. El llibre és una invitació a la lectura de l'extensa obra de Simenon, de la qual Faulí es declara fervent admirador. Està estructurat en tres parts: la dedicada a l'home Simenon, la del Simenon novel·lista i la dedicada al comissari Maigret. Es parla també dels escriptors i crítics catalans que s'han interessat per la vida i l'obra de Simenon i de les obres d'aquest editades en català. Tot i que l'autor indica sempre les seves fonts, aquest no és un llibre d'erudició, sinó l'obra d'un lector que, enfrontat amb la immensitat de la narrativa de Georges Simenon, assaja de posar-hi ordre i de reduir-la a uns mòduls que en faciliten la consideració conjunta. Entre cròniques humanes —de costums, de transgressions, de fracassats—, el llibre dóna una imatge comprensiva de Simenon, admirada de la seva obra i cordial de Maigret. És, en resum i abans que qualsevol altra cosa, una càlida invitació a la lectura.

Josep Faulí és periodista, fa gairebé trenta anys que exerceix la crítica literària a la premsa diària. És doctor en Filologia Catalana i llicenciat en Ciències de la Informació. Fou el primer director del diari *Avui*, que ha tornat a dirigir recentment. Entre les seves obres destaquen: *Calaix de crític* (1973), *Conversa amb deu líders* (1980), *Els Jocs Florals de Barcelona* (1980), *L'interludi tràgic* (1981), *Premis literaris catalans* (1983), i *Te-*

le/estel (1987). Ha tingut al seu càrrec l'edició dels llibres *Vint-i-cinc anys de la lletra d'Or* (1980), *Jordi Pujol, un polític per a un poble* (1984) i *El pensament polític de Jordi Pujol* (1988).

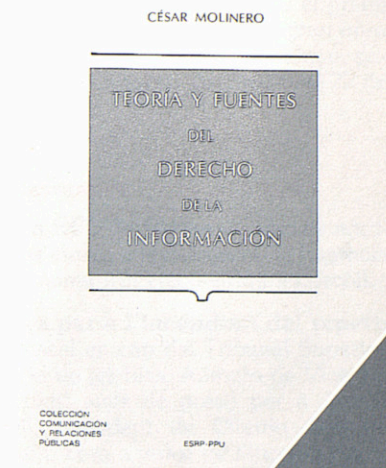
Comunicació i reconstrucció nacional

Josep GIFREU.
Editorial: Pòrtic.
Col·lecció: Assaig, 4.
152 pàg. 14 × 21,5 cms. 1.500 ptes.

Aquest volum és com una taula de treball. Una taula on autor i lector poden prendre o deixar, acordar o dissenyar, compartir o discutir. Són materials de treball per a fer avançar el debat en un dels punts crucials en el món d'avui, en general, i en el món nostre en particular. L'autor es refereix, naturalment, a l'estat de la comunicació, d'una banda, i també a la comunicació a l'Estat, de l'altra. Una perspectiva no pot fer perdre l'altra. La primera planteja una pregunta fonamentalment cultural: com la comunicació se situa en el cor del canvi profund en la visió del món que sofreixen pràcticament totes les societats contemporànies. I la segona ens interpella sobre la nostra ubicació immediata en el context socio-polític: com el joc de forces en el camp del poder simbòlic condiona la capacitat d'emancipació nacional i cultural en un país com el nostre, en fase de redreçament.

El llibre recull alguns articles, conferències i ponències presentats en simposis i congressos, alguns dels quals ja s'havien publicat. Aplegats en un sol volum adquireixen, però, un significat coherent.

Josep Gifreu és professor de teoria de la comunicació a la Universitat Autònoma de Barcelona. És doctor en Ciències de la Informació, llicenciat en Filosofia i Lletres i periodista. Com a investigador, s'ha especialitzat en el sector de les polítiques de comunicació i de cultura.

Teoría y fuentes del derecho de la información

César MOLINERO.
Escuela Superior de Relaciones Públicas/Promociones y publicaciones universitarias.
180 pàgines. 17 × 24 cms. 1.250 ptes.

Revisió dels antecedents històrics, a Espanya, del dret de la informació, des de 1408 fins a la Llei de Premsa de 1966, i dels drets que empara la constitució espanyola de 1978, analitzats amb tot detall i explicats d'una manera clara i directa i amb llenguatge planer. En la segona part del llibre es parla dels drets de la personalitat i els drets subjectius concrets, especialment els drets a la imatge i a l'honor, els drets de la infància i la joventut i la llibertat d'expressió i la pornografia. Un últim apartat és dedicat al dret de rectificació, amb estudi dels antecedents legals. En l'apèndix s'inclouen els textos jurídics que fan referència a les llibertats informatives. L'autor és periodista i advocat.

Ecología de la comunicación de masas

Ángel BENITO.
Ediciones de la Universitat Complutense SA.
196 pàgines. 15 × 21 cms. 1.650 ptes.

Llibre obert als que esperen que les noves tecnologies aplicades als instruments de comunicació de masses obrin a tothom l'accés als mitjans de comunicació. Obra de síntesi del que autors estrangers i espanyols han dit sobre l'esdevenidor de la comunicació electrònica.

Secció a cura de Maïta CORBERA